

Ekāgni-Kāṇḍa

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 2

[[2-1]]

उ॒ष्णेन॑ वा॒यवु॒दके॑ने॒ह्यदि॑तिः केशान् वपतु ।
आप॑ उ॒न्दन्तु॑ जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।
ज्यो॒क्क॒ सूर्यं॑ दृ॒शे ।
ये॒नाव॑प॒थ्सवि॒ता क्षु॒रेण॑ सोम॒स्य रा॒ज्ञो वरु॑णस्य वि॒द्वान् ।
तेन॑ ब्र॒ह्माणो॑ वप॒तेद॒मस्या॑यु॒ष्माञ्ज॒रद॑ष्टि॒र्यथा॑ऽस॒दय॑म॒सौ ।
येन॑ पू॒षा बृ॒हस्प॑ते॒रग्ने॑रिन्द्र॒स्य चा॑यु॒षेऽव॑पत् ।
तेना॒स्यायु॑षे वप॒ सौश्लो॑क्याय॒ स्वस्त्यै॑ ।
येन॑ भू॒यश्च॑रा॒त्ययं॑ ज्यो॒क्क॒ पश्या॑ति॒ सूर्य॑म् ।
तेना॒स्यायु॑षे वप॒ सौश्लो॑क्याय॒ स्वस्त्यै॑ ।
येन॑ पू॒षा बृ॒हस्प॑ते॒रग्ने॑रिन्द्र॒स्य चा॑यु॒षेऽव॑पत् ।
तेन॑ ते वपा॒म्यसा॒वायु॑षा॒ वर्च॑सा॒ यथा॑ ज्यो॒क्सु॑म॒ना अ॒साः ।
यत्क्षु॑रेण॒ मर्च॑यता॒ सुपे॑शासा॒ वम्रा॑ वप॒सि केशान्॑ ।
शु॒न्धि शि॒रो मा॑ऽस्यायुः प्र॒मौषीः॑ ।
उ॒प्त्वाय॑ केशा॒न्वरु॑णस्य॒ राज्ञो॑ बृ॒हस्प॑ति॒स्सवि॒ता सोमो॑ अ॒ग्निः ।
तेभ्यो॑ नि॒धानं॑ बहु॒धाऽन्व॑वि॒न्दन्न॑न्तरा॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒पस्सु॑वः ॥ १ ॥
आयु॑षेऽव॒पत्पञ्च॑ च ॥ १ ॥

[[2-2]]

आ॒युर्दा॑ दे॒व ज॒रसं॑ गृ॒णानो॑ घृ॒तप्र॑तीको॒ घृत॑पृ॒ष्ठो अ॒ग्ने ।
घृ॒तं पि॑ब॒न्नमृ॑तं चारु॒ गव्यं॑ पि॒तेव॑ पु॒त्रं ज॒रसे॑ नये॒मम् ।
आ॒तिष्ठे॑मम॒श्मान॑म॒श्मेव॑ त्व॒ः स्थि॒रो भ॑व ।
अ॒भिति॑ष्ठ पृ॒तन्य॑त॒स्सह॑स्व पृ॒तना॑य॒तः ।

रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्कृत्तिकाश्चाकृन्तुस्त्वा ।
 धियोऽवयन्नव ग्ना अवृञ्जन्थसहस्रमन्ताः अभितौ अयच्छन्न ।
 देवीर्देवाय परिधी सवित्रे ।
 महत्तदासामभवन्महित्वनम् ।
 या अकृन्तन्नवयन् या अतन्वत याश्च देवीरन्तानभितौऽददन्त ।
 तास्त्वा देवीर्जरसे संव्ययन्त्वायुष्मानिदं परिधथस्व वासः ।
 परिधत्त धत्त वाससैनः शतायुषं कृणुत दीर्घमायुः ।
 बृहस्पतिः प्रायच्छद्वास एतथ्सोमाय राज्ञे परिधातवा उ ।
 जरां गच्छासि परिधथस्व वासो भवा कृष्टीनामभिशस्तिपावा ।
 शतं च जीव शरदस्सुववर्चा रायश्च पोषमुप संव्ययस्व ।
 परीदं वासो अधिधास्वस्तयेऽभूरापीनामभिशस्तिपावा ।
 शतं च जीव शरदः पुरुचीर्वसूनि चार्यो विभजासि जीवनन्न ।
 इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना शर्म वरूथं पुनती न आगात् ।
 प्राणापानाभ्यां बलमाभरन्ती प्रिया देवानाः सुभगा मेखलेयम् ।
 ऋतस्य गोप्त्री तपसः परस्पी घ्नती रक्षस्सहमाना अरातीः ।
 सा नस्समन्तमनु परीहि भद्रया भर्तारस्ते मेखले मा रिषाम ।
 मित्रस्य चक्षुर्धरुणं बलीयस्तेजो यशस्वि स्थविरः समिद्धम् ।
 अनाहनस्यं वसनं जरिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेऽहम् ॥ २ ॥
 वासो मारिषाम द्वे च ॥ २ ॥

[[2-3]]

आगन्त्रा समगन्महि प्रसु मृत्युं युयोतन ।
 अरिष्टास्संचरेमहि स्वस्ति चरतादिह स्वस्त्या गृहेभ्यः ।
 समुद्रादूर्मिर्मधुमाः उदारदुपाः शुना सममृतत्वमश्याम् ।
 इमे नु ते रश्मयस्सूर्यस्य येभिस्सपित्वं पितरो न आयनन्न ।
 अग्निष्टे हस्तमग्रभीथ्सोमस्ते हस्तमग्रभीथ्सविता ते हस्तमग्रभीथ्सरस्वती ते हस्तमग्रभीत्पूषा ते
 हस्तमग्रभीदर्यमा ते हस्तमग्रभीदःशुस्ते हस्तमग्रभीद्भगस्ते हस्तमग्रभीन्मित्रस्ते
 हस्तमग्रभीन्मित्रस्त्वमसि धर्मणाऽग्निराचार्यस्तव ।
 अग्नयै त्वा परि ददाम्यसौ सोमाय त्वा परि ददाम्यसौ सवित्रे त्वा परि ददाम्यसौ सरस्वत्यै त्वा परि
 ददाम्यसौ मृत्यवै त्वा परि ददाम्यसौ यमाय त्वा परि ददाम्यसौ गदाय त्वा परि ददाम्यसावन्तकाय

त्वा परिं ददाम्यसावच्चस्त्वा परिं ददाम्यसावोषधीभ्यस्त्वा परिं ददाम्यसौ पृथिव्यै त्वा सवैश्वानरायै
परिं ददाम्यसौ।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव उपनयेऽसौ।

सुप्रजाः प्रजया भूयास्सुवीरौ वीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैः।

ब्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्व देवेन सवित्रा प्रसूतः।

कोनामास्यसौ नामाऽस्मि कस्य ब्रह्मचार्यस्यसौ प्राणस्य ब्रह्मचार्यस्यसा वेष तै देव सूर्य ब्रह्मचारी
तं गोपाय स मा मृतैष तै सूर्य पुत्रस्सदीर्घायुस्स मा मृत।

याः स्वस्तिमग्निर्वायुस्सूर्यश्चन्द्रमा आपोऽनु सं चरन्ति ताः स्वस्तिमनु सं चरासौ।

अध्वनामध्वपते श्रेष्ठस्याध्वनः पारमशीय ॥ ३ ॥

समामृत द्वे च ॥ ३ ॥

[[2-4]]

योगेयोगे तवस्तरमिममग्ने आयुषे वर्चसे कृधीति द्वे।

शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम्।

पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तौः।

आग्निष्ट आयुः प्रतरां दधात्वग्निष्टे पुष्टिं प्रतरां कृणोतु।

इन्द्रो मरुद्भिर् ऋतुधा कृणोत्वादित्यैस्ते वसुभिरा दधातु।

मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधाः संसर्षयो ददुः।

मेधां मह्यं प्रजापतिर्मेधामग्निर्ददातु मे।

अप्सरासु या मेधा गन्धर्वेषु च यद्यशः।

दैवी या मानुषी मेधा सा मामाविशतादिह।

इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽसि।

राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्यौषम्।

तथ्सवितुर्वरेण्यमित्येषा।

अवृधमसौ सौम्य प्राण स्वं मे गोपाय।

ब्रह्मण आणी स्थः ॥ ४ ॥

त्वमग्ने अयासि चत्वारि च ॥ ४ ॥

[[2-5]]

सुश्रवस्सुश्रवसं मा कुरु यथा त्वः सुश्रवस्सुश्रवा अस्येवमहः सुश्रवस्सुश्रवा भूयासं यथा त्वः

सुश्रवो देवानां निधिगोपौऽस्येवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो निधिगोपो भूयासम्।
 स्मृतं च मेऽस्मृतं च मे तन्म उभयं व्रतं निन्दा च मेऽनिन्दा च मे तन्म उभयं व्रतं श्रद्धा च
 मेऽश्रद्धा च मे तन्म उभयं व्रतं विद्या च मेऽविद्या च मे तन्म उभयं व्रतं श्रुतं च मेऽश्रुतं च मे तन्म
 उभयं व्रतं सत्यं च मेऽनृतं च मे तन्म उभयं व्रतं तपश्च मेऽतपश्च मे तन्म उभयं व्रतं व्रतं च
 मेऽव्रतं च मे तन्म उभयं व्रतं यद्ब्राह्मणानां ब्रह्मणि व्रतं।
 यदग्नेस्सेन्द्रस्य सप्रजापतिकस्य सदैवस्य सदैवराजस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजस्य सपितृकस्य
 सपितृराजस्य सगन्धर्वाप्सरस्कस्य।
 यन्म आत्मन आत्मनि व्रतं तेनाहः सर्वव्रतो भूयासम्।
 उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेनोदस्थाममृताः अनु।
 तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्।
 पश्येम शरदश्शतं जीवेम शरदश्शतं नन्दाम शरदश्शतं मोदाम शरदश्शतं भवाम शरदश्शतं
 शृण्वाम शरदश्शतं प्रब्रवाम शरदश्शतमजीतास्याम शरदश्शतं ज्योक्क सुर्यं दृशे।
 यस्मिन्भूतं च भव्यं च सर्वं लोकास्समाहिताः।
 तेन गृह्णामि त्वामहं मह्यं गृह्णामि त्वामहं प्रजापतिना त्वा मह्यं गृह्णाम्यसौ ॥ ५ ॥
 सुश्रवो नव ॥ ५ ॥

[[2-6]]

परि त्वाऽग्ने परि मृजाम्यायुषा च धनेन च।
 सुप्रजाः प्रजया भूयासः सुवीरो विरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैस्सुगृहो गृहैस्सुपतिः पत्या सुमेधा
 मेधया सुब्रह्मा ब्रह्मचारिभिः।
 अग्नये समिधमाहार्षं बृहते जातवेदसे।
 यथा त्वमग्ने समिधा समिध्यस एवं मामायुषा वर्चसा सन्या मेधया प्रजया
 पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन समेधय स्वाहा।
 एधौऽस्येधिषीमहि स्वाहा।
 समिदसि समेधिषीमहि स्वाहा।
 तेजोऽसि तेजो मयि धेहि स्वाहा।
 अपो अद्यान्वचारिषः रसेन समसृक्षमहि।
 पर्यस्वाः अग्न आगमं तं मा सःसृज वर्चसा स्वाहा।
 सं माऽग्ने वर्चसा सृज प्रजया च धनेन च स्वाहा।
 विद्युन्मै अस्य देवा इन्द्रो विद्याथ्सह ऋषिभिस्स्वाहा।

अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ नाका॒य स्वाहा॑ ।
 द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ ।
 ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्तया॑ वर्ध॑स्व चा॒प्याय॑स्व च॒ तया॑ऽहं वर्ध॑मानो भूयासमा॒प्याय॑मानश्च॒ स्वाहा॑ ।
 यो मा॑ऽग्ने भा॒गिनः॑ स॒न्तमथा॑भा॒गं चि॒कीर्ष॑ति ।
 अभा॒गम॑ग्ने तं कुरु॒ माम॑ग्ने भा॒गिनं॑ कुरु॒ स्वाहा॑ ।
 स॒मिध॑मा॒धाय॑ग्ने सर्व॑व्रतो भूयास॒ꣳ स्वाहा॑ ।
 ब्र॒ह्मचा॑र्यस्यपोऽशान् कर्म॑ कुरु॒ मा सुषु॑प्थाः ।
 भि॒क्षाच॑र्यं चराचार्याधी॒नो भ॑व ।
 यस्य॑ ते प्रथमवा॒स्यꣳ ह॑रा॒मस्तं॑ त्वा विश्वे॑ अवन्तु दे॒वाः ।
 तं त्वा॑ भ्रा॒तर॑स्सुवृ॒धो वर्ध॑मान॒मनु॑ जायन्तां ब॒हव॑स्सुजा॒तम् ॥ ६ ॥
 धने॑न च॒ स्वाहा॑ दे॒वा एकं॑ च ॥ ६ ॥

[[2-7]]

इ॒मꣳ स्तो॑मम॒र्हते॑ जा॒तवे॑दसे रथ॑मिव॒ संम॑हेमा मनी॒षया॑ ।
 भ॒द्रा हि॒ नः प्र॑मतिरस्य सꣳसद्य॑ग्ने स॒ख्ये मा रि॑षामा व॒यं तव॑ ।
 त्र्या॒युषं॑ ज॒मद॑ग्नेः क॒श्यप॑स्य त्र्यायुषम् ।
 यद्दे॒वानां॑ त्र्यायुषं तन्मे॑ अस्तु त्र्यायुषम् ।
 शि॒वो ना॑मा॒सि स्व॑धितिस्ते पि॒ता नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा हि॑ꣳसीः ।
 उ॒ष्णेन॑ वायवुदुकेनेत्येषः ।
 इ॒दम॑हममु॒ष्यामु॒ष्याय॑णस्य पा॒प्मान॑ मु॒पगू॑हाम्यु॒त्तरो॑ऽसौ द्विष॑द्भ्यः ।
 आ॒पो हि॑ष्ठा म॒योभु॑व इति॑ ति॒स्रो हि॑रण्यवर्णा॒श्शुच॑यः पा॒वका॑ इति॑ ति॒स्रः ।
 अ॒न्नाद्या॑य व्यू॒हध्वं॑ दीर्घा॒युर॑हम॒न्नादो॑ भूयासम् ।
 सोमो॑ राजा॒ यमा॑गम॒थ्स मे॑ मुखं प्रवे॑क्ष्यति॒ भगे॑न स॒ह वर्च॑सा ।
 सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पाहि॒ स्वा मा॑ त॒नूरा॑विश ।
 नमो॑ ग॒हाय॑ चाभिग्र॒हाय॑ च॒ नम॑श्शाकज॒ञ्जभा॑भ्यां नम॒स्ताभ्यो॑ दे॒वता॑भ्यो॒ या अ॑भिग्राहिणीः ।
 अ॒प्सर॑स्सु यो ग॒न्धो ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यद्य॑शः ।
 दै॒वो यो मा॑नुषो ग॒न्धस्स॑ मा॒ गन्ध॑स्सुरभिर्जुषताम् ।
 इ॒यमो॑षधे त्राय॑माणा॒ सह॑माना॒ सह॑स्वती ।
 सा मा॑ हि॒रण्य॑वर्चसं ब्रह्मवर्च॑सिनं॒ मा करो॑तु ।
 अ॒पाशो॑ऽस्युरो॒ मे मा॑ सꣳ शारी॒श्शिवो॑ मोष॑ तिष्ठस्व दीर्घा॒युत्वाय॑ श॒तशा॑रदाय ।

शत॑ शर॒च्च आयु॑षे वर्च॑से जी॒वात्वै पु॑ण्याय ।
रे॒वती॑स्त्वा व्य॒क्ष्णन्नित्ये॑ताः ॥ ७ ॥
स॒ह वर्च॑सा॒ नव॑ च ॥ ७ ॥

[[2-8]]

आ॒युष्यं॑ वर्च॑स्य॒ सु॒वीर्यं॑ रा॒यस्पोष॑मौद्भिद्यम् ।
इ॒दं हि॑रण्यं॒ जैत्र्या॑यावि॒शतां॑ माम् ।
उ॒च्चैर्वा॑दि पृ॒तना॒जि स॒त्रासा॒हं ध॑नञ्जयम् ।
सर्वा॑स्समृ॒द्धीर्ऋ॒द्धयो॑ हि॒रण्येऽस्मि॑न्त्समाहि॒ताः ।
शु॒नम॒हं हि॑रण्यस्य पि॒तुरि॑व॒ नामा॑ग्रभैषम् ।
तं मा॒ हि॑रण्यवर्च॑सं पू॒रुषु॑ प्रि॒यं कुरु॑ ।
प्रि॒यं मा॑ दे॒वेषु॑ कुरु प्रि॒यं मा॒ ब्रह्म॑णे कुरु ।
प्रि॒यं वि॒श्येषु॑ शू॒द्रेषु॑ प्रि॒यं राज॑सु मा कुरु ।
या ति॑रश्ची॒ निप॑द्यसेऽहं वि॒धर॑णी इति ।
तां त्वा॑ घृ॒तस्य॒ धार॑या॒ यजे॑ स॒ऋध॑नीम॒हम् ।
स॒ऋध॑न्यै दे॒व्यै स्वाहा॑ प्र॒साध॑न्यै दे॒व्यै स्वाहा॑ ।
स॒म्राजं॑ च वि॒राजं॑ चाभि॒श्रीर्या॑ च नो गृ॒हे ।
ल॒क्ष्मी॑ रा॒ष्ट्रस्य॒ या मुखे॑ तया॒ मा स॑ः सृ॒जाम॑सि ।
शु॒भिके॑ शि॒र आ॒ रौह॑ शो॒भय॑न्ती॒ मुखं॑ मम ।
मुखं॑ हि॒ मम॑ शो॒भय॑ भूया॑ःसं च भ॒गं कुरु॑ ।
या॒माह॑रज्ज॒मद॑ग्निश्च॒द्वायै॑ का॒माया॑न्यै ।
इ॒मां ता॑मपि॒ नह्ये॑ऽहं भ॒गेन॑ स॒ह वर्च॑सा ।
यदा॑ञ्जनं॒ त्रैक॑कु॒दं जा॒तं हि॑मव॒त उ॒परि॑ ।
तेन॑ वामा॒ञ्जे ते॑जसे॒ वर्च॑से॒ भगा॑य च ॥ ८ ॥
स॒ऋध॑नीम॒हं नव॑ च ॥ ८ ॥

[[2-9]]

मयि॑ पर्व॒तपू॑रुषं मयि॑ पर्व॒तवर्च॑सं मयि॑ पर्व॒तभेष॑जं मयि॑ पर्व॒तायु॑षम् ।
यन्मे॑ वर्चः॒ प॒राग॑तमा॒त्मान॑मु॒पति॑ष्ठति ।
इ॒दं तत्पु॑नरा॒ददे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।

प्रतिष्ठे स्थौ देवतानां मा मा संताप्तम्।

प्रजापतेश्शरणमसि ब्रह्मणश्छदिविश्वजनस्य छायाऽसि सर्वतो मा पाहि।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे द्विषतो वधायेन्द्रस्य वज्रोसि
वात्रैश्शर्म मे भव यत्पापं तन्निवारय।

दिवीष्पडुर्वीरित्येषा।

राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्यौषः राष्ट्रभृदसि सम्राडासन्दी मा त्वद्यौषः राष्ट्रभृदस्यधिपत्यासन्दी
मा त्वद्यौषम्।

आपः पादावनेजनीर्द्विषन्तं नाशयन्तु मे।

अस्मिन्कुलै ब्रह्मवर्चस्यसानि।

मयि महो मयि यशो मयीन्द्रियं वीर्यम्।

आमागन् यशसा वर्चसा सःसृज पर्यसा तेजसा च।

तं मा प्रियं प्रजानां कुर्वधिपतिं पशूनाम्।

विराजो दोहोऽसि विराजो दोहमशीय मम पद्याय विराज।

समुद्रं वः प्र हिणोमि स्वां योनिमपिगच्छत।

अच्छिद्रः प्रजया भूयासं मा परासेचि मत्पयः ॥ ९ ॥

असानि षट् च ॥ ९ ॥

[[2-10]]

त्रय्यै विद्यायै यशोऽसि यशसो यशोऽसि ब्रह्मणो दीप्तिरसि।

तं मा प्रियं प्रजानां कुर्वधिपतिं पशूनाम्।

आ मा गन्नित्येषा।

अमृतोपस्तरणमस्य मृतापिधानमसि।

यन्मधुनो मध्व्यं परममन्नाद्यं वीर्यम्।

तेनाहं मधुनो मध्व्येन परमेणान्नाद्येन वीर्येण परमोऽन्नादो मध्व्योऽसानि।

गौरस्यपहतपाप्माऽप पाप्मानं जहि मम चामुष्यं च।

अग्निः प्राश्नातु प्रथमस्स हि वेद यथा हविः।

अरिष्टमस्माकं कृण्वन्ब्राह्मणो ब्राह्मणेभ्यः।

यज्ञो वर्धतां यज्ञस्य वृद्धिमनु वर्धाऽप चितिरस्यपचितं मा कुर्वपचितोऽहं मनुष्येषु भूयासम्।

गौर्धेनुभव्या माता रुद्राणां दुहिता वसूनाः स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः।

प्रणु वोचं चिकितुषे जनाय मा गामनागामदितिं वधिष्ट।

पिबतूदकं तृणान्यत्तु।

ओमुथ्सृजत।

भूतम्।

सा विराट् तन्मा क्षायि तस्य तेऽशीय तन्म ऊर्जं धाः।

ओं कल्पयत ॥ १० ॥

भूयासःसप्त च ॥ १० ॥

[[2-11]]

धाता ददातु नो रयिमिति चतस्रो यस्त्वा हृदा कीरिणेति चतस्रः।

भूर्भुवस्सुवो राकामहं यास्ते राके।

यौगन्धरिरेव नो राजेति साल्वीरवादिषुः।

विवृत्तचक्रा आसीनास्तीरेण यमुने तव।

सोम एव नो राजेत्याहुर्ब्राह्मणीः प्रजाः।

विवृत्तचक्रा आसीनास्तीरेणासौ तव।

पुंसुवनमसि।

आभिष्ट्वाऽहं दशभिरभिमृशामि दशमासयाय सूतवे।

यथैव सोमः पवते यथा समुद्र एजति।

एवं ते गर्भ एजतु सह जरायुणा निष्क्रम्य प्रतितिष्ठत्वायुषि ब्रह्मवर्चसि यशसि वीर्येऽन्नाद्यै।

दशमासांच शयानो धात्रा हि तथा कृतम्।

ऐतु गर्भो अक्षतो जीवो जीवन्त्याः।

आयमनीर्यमयत् गर्भमापो देवीस्सरस्वतीः।

ऐतु गर्भो अक्षतो जीवो जीवन्त्याः।

तिलदेऽव पद्यस्व न मांसमसि नोदलम्।

स्थवित्र्यवपद्यस्व न मांसेषु न स्नावसु न बद्धमसि मज्जसु।

निरैतु पृश्नि शेवलः शुने जराय्वत्तवै ॥ ११ ॥

अन्नाद्यै सप्त च ॥ ११ ॥

[[2-12]]

दिवस्परीत्येषोऽनुवाकः।

अस्मिन्नहः सहस्रं पुष्याम्येधमानस्स्वे वशै।

अङ्गादङ्गात्सं भवसि हृदयादधि जायसे।
 आत्मा वै पुत्रनामाऽसि स जीव शरदश्शतम्।
 अश्मा भव परशुर्भवं हिरण्यमस्तृतं भव।
 पशूनां त्वा हिंकारेणाभिजिघ्राम्यसौ।
 मेधां ते देवस्सविता मेधां देवी सरस्वती।
 मेधां ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा।
 त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वय्यग्निस्तेजो दधातु त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयीन्द्र इन्द्रियं दधातु त्वयि
 मेधां त्वयि प्रजां त्वयि सुर्यो भ्राजो दधातु।
 क्षेत्रियै त्वा निर्ऋत्यै त्वा द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्।
 अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे।
 शं ते अग्निस्सहद्विरस्तु शं द्यावापृथिवी सहौषधीभिः।
 शमन्तरिक्षं सह वातेन ते शं ते चतस्रः प्रदिशो भवन्तु।
 या दैवीश्चतस्रः प्रदिशो वातपत्नीरभि सुर्यो विचष्टे।
 तासां त्वाऽऽजरस आ दधामि प्र यक्ष्म एतु निर्ऋतिं पराचैः।
 अमोचि यक्ष्माद्दुरितादवत्यै द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि।
 अहा अवर्तिमविदथस्योनमप्यभूद्भ्रे सुकृतस्य लोके।
 सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यद्देवा अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः।
 एवमहमिमं क्षेत्रियाज्जामिशसाद्द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्।
 भूस्स्वाहा भुवस्स्वाहा सुवस्स्वाहोः स्वाहा ॥ १२ ॥
 पाशादोः स्वाहा ॥ १२ ॥

[[2-13]]

मा ते कुमारं रक्षो वधीन्मा धेनुरत्यासारिणी।
 प्रिया धनस्य भूया एधमाना स्वे गृहे।
 अयं कुमारो जरां धयतु दीर्घमायुः।
 यस्मै त्वं स्तन प्राप्यायायुर्वर्चो यशो बलम्।
 यद्भूमेर्हृदयं दिवि चन्द्रमसि श्रितम्।
 तदुर्वि पश्यं माऽहं पौत्रमघं रुदम्।
 यत्तं सुसीमे हृदयं वेदाहं तत्प्रजापतौ।
 वेदाम तस्य ते वयं माऽहं पौत्रमघं रुदम्।

नामयति न रुदति यत्र वयं वदामसि यत्र चाभिमृशामसि ।
आपस्सुप्तेषु जाग्रत रक्षांसि निरितो नुदध्वम् ।
अयं कलिं पतयन्तु श्वानमिवोद्वृद्धम् ।
अजां वाशितामिव मरुतः पर्याध्वं स्वाहा ।
शण्डेरथशण्डिकेर उलूखलः ।
च्यवनो नश्यतादितस्स्वाहा ।
अयश्शण्डो मर्क उपवीर उलूखलः ।
च्यवनो नश्यतादितस्स्वाहा ।
केशिनीश्श्वलोमिनीः खजापोऽजोपकाशिनीः ।
अपैत नश्यतादितस्स्वाहा ।
मिश्रवाससः कौबेरका रक्षोराजेन प्रेषिताः ।
ग्रामं सजानयो गच्छन्तीच्छन्तोऽपरिदाकृतान्धस्वाहा ।
एतान् घ्नतैतान्गृहीतेत्ययं ब्रह्मणस्पुत्रः ।
तानग्निः पर्यसरत्तानिन्द्रस्तान्बृहस्पतिः ।
तानहं वेद ब्राह्मणः प्रमृशतः कूटदन्तान् विकेशान् लम्बनस्तनान्धस्वाहा ॥ १३ ॥
निरितो नुदध्वं स्वाहा त्रीणि च ॥ १३ ॥

[[2-14]]

नक्तं चारिणं उरस्पेशाञ्छूलहस्तान्कपालपान् ।
पूर्वं एषां पितेत्युच्चैश्श्राव्यकर्णकः ।
माता जघन्या सर्पति ग्रामे विधुरमिच्छन्ती स्वाहा ।
निशीथचारिणी स्वसा सन्धिना प्रेक्षेते कुलम् ।
या स्वपन्तं बोधयति यस्यै विजातायां मनः ।
तासां त्वं कृष्णवर्त्मने क्लोमानं हृदयं यकृत ।
अग्ने अक्षीणि निर्दह स्वाहा ।
अङ्गादङ्गाथसंभवसि हृदयादधि जायसे ।
वेदो वै पुत्रनामाऽसि स जीव शरदश्शतम् ।
अश्मा भवेत्येषा ।
अग्निरायुष्मानिति पञ्च ।
सर्वस्मादात्मनस्संभूताऽसि सा जीव शरदश्शतम् ।

भूरपां त्वौषधीनां॑ रसं प्राशयामि शिवास्त आप ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप
ओषधयस्सन्त्वसौ।

भुवोऽपा॑ सुवरपां भूर्भुवस्सुवरपां त्वौषधीनां॑ रसं प्राशयामि शिवास्त आप
ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप ओषधयस्सन्त्वसौ।

उष्णेन वायवुदकेनेत्येष ॥ १४ ॥

एषा पञ्च च ॥ १४ ॥

[[2-15]]

यद्भूमैः क्रूरं तदितो हरामि पराचीं निर्र्द्धतिं निर्वाहयामि।

इदं॑ श्रेयोऽवसानमार्गन्म देवा गोमदश्वावदिदमस्तु प्र भूम।

स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी।

यच्छा नश्शर्म सप्रथाः।

इहैव तिष्ठ निमिता तिल्वला स्यादिरावती।

मध्ये ताल्यस्य तिष्ठान्मा त्वा प्रापन्नघायवः।

आ त्वा कुमारस्तरुण आ वथसो जगता सह।

आ त्वा परिस्रुतः कुम्भा आ दध्नः कलशीरयन्न।

ऋतेन स्थूणावधिरोह वंशोग्रो विराजन्नपसेध शत्रून्।

ब्रह्म च ते क्षत्रं च पूर्वे स्थूणे अभि रक्षतु।

यज्ञश्च दक्षिणाश्च दक्षिणे।

इषश्चोर्जश्चापरे।

मित्रश्च वरुणश्चोत्तरे।

धर्मस्ते स्थूणा राजश्रीस्ते स्तूपः।

उद्धियमाण उद्धर पाप्मनो मा यदविद्वान् यच्च विद्वांश्चकार।

अह्ना यदेनः कृतमस्ति पापं रात्र्या यदेनः कृतमस्ति पापं सर्वस्मान्मोद्धृतो मुञ्च तस्मात्।

इन्द्रस्य गृहा वसुमन्तो वरूथिनस्तानहं सुमनसः प्रपद्ये।

अमृताहुतिममृतायां जुहोम्यग्निं पृथिव्याममृतस्य जित्यै।

तयाऽनन्तं काममहं जयानि प्रजापतिर्यं प्रथमो जिगायाग्निमग््नौ स्वाहा।

अन्नपत् इत्येषा।

अरिंष्टा अस्माकं वीरास्सन्तु मा परासेचि मे धनम्।

भूमिर्भूमिमगान्माता मातरमप्यगात्।

भूयास्म पुत्रैः पशुभिर्यो नो द्वेष्टि स भिद्यताम्।
 वास्तौष्पत इति द्वे।
 वास्तौष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वैभिरिन्दो।
 अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व।
 अमीवहा वस्तौष्पते विश्वा रूपाण्याविशन्।
 सखासु शेव एधि नः।
 शिवश्शिवम्॥ १५॥
 अभिरक्षत्वेषा नव च॥ १५॥

[[2-16]]

कूर्कुरः सुकूर्कुरः कूकुरो वालबन्धनः।
 उपरिष्ठाद्यदेजाय तृतीयस्या इतो दिवः।
 औलंब इत्तमुपाह्वयथार्जीञ्छ्यामश्शबलः।
 अधोराम उलुम्बलः सारमेयोह धावति समुद्रमवचाकशत्।
 विभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रश्च सुबीरिणः।
 सुबीरिण सृजसृज शुनक सृजैकव्रात्य सृजच्छत्।
 तथसत्यं यत्त्वेन्द्रोऽब्रवीद्भास्पाशयस्वेति तास्त्वः स्पाशयित्वाऽऽगच्छस्तं त्वाऽब्रवीद्विदु हा ३
 इत्यविदुः हीति वरं वृणीष्वेति कुमारमेवाहं वरं वृण इत्यब्रवीः।
 विगृह्य बाहू प्लवसे धामवचाकशत्।
 विभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रश्च सुबीरिणः।
 सुबीरिण सृजसृज शुनक सृजैकव्रात्य सृजच्छत्।
 तथसत्यं यत्ते सरमा माता लोहितः पिता।
 अमी एकै सरस्यका अवधावत तृतीयस्या इतो दिवः।
 तेकश्च ससरमतण्डश्च तूलश्च वितूलश्चार्जुनश्च लोहितश्च।
 दुला ह नाम वो माता मन्थाकको ह वः पिता।
 सं तक्षा हन्ति चक्री वो न सीसरीदत्।
 छदुपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर।
 समश्वा वृषणः पदो न सीसरीदत्।
 छदुपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर।
 श्वानमिच्छाऽदन्न पुरुषञ्छत्।

एते ते प्रतिदृश्येते समानवसने उभे।
 ते अहः सारयेण मुसलेनावहन्युलुखले।
 हतशशङ्खो हतशशङ्खपिता हतशशङ्खकुतुर्वकः।
 अप्येषाः स्थपतिर्हतः।
 ऋषिर्बोधः प्रबोधस्स्वप्नो मातरिश्वा।
 ते ते प्राणान्धस्परिष्यन्ति मा भैषीर्न मरिष्यसि।
 जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरस्स्वाहा।
 जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिस्स्वाहा।
 जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशकस्स्वाहा ॥ १६ ॥
 सृजच्छदुभे अष्टौ च ॥ १६ ॥

[[2-17]]

इन्द्रं जहि दन्दशूकं पक्षिणं यस्सरीसृपः।
 दंक्ष्यन्तं च दशन्तं च सर्वाःस्तानिन्द्र जम्भय स्वाहा।
 अप्सु जात सरै वृद्ध देवानामपि हस्त्य।
 त्वमग्न इन्द्रप्रेषितस्स नो मा हिःसीस्स्वाहा।
 त्राणमसि परित्राणमसि परिधिरसि।
 अन्नेन मनुष्याः स्त्रायसे तृणैः पशून्गार्तेन सर्पान् यज्ञेन देवान्धस्वधया पितृन्धस्वाहा।
 तथसत्यं यत्तेऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां च विषबलिः हरन्ति सर्वं उदरसर्पिणः।
 तत्ते प्रेरते त्वयि संविशन्ति त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि।
 नमो अस्तु सर्पेभ्य इति तिस्रः।
 नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये पार्थिवा य आन्तरिक्ष्या ये दिव्या ये दिश्याः।
 तेभ्य इमं बलिः हरिष्यामि तेभ्य इमं बलिमहार्षम्।
 तक्षक वैशालेय धृतराष्ट्रैरावतस्ते जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि।
 धृतराष्ट्रैरावत तक्षकस्ते वैशालेयो जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि।
 अहिःसाऽतिबलस्ते जिवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि।
 अतिबलाऽहिःसस्ते जिवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि।
 ये दन्दशूकाः पार्थिवास्ताःस्त्वमितः परोगव्यूतिं निवेशय।
 सन्ति वै नशशफिनस्सन्ति दण्डिनस्ते वो नेद्धिनसाद्भ्येद्युयमस्मान् हिनसात।
 समीची नामासि प्राचीदिग्घेतयो नाम स्थेति द्वादश पर्यायाः।

अप॑श्चेत॒ प॒दा॒ ज॑हि॒ पूर्वे॑ण॒ चाऽप॑रेण॒ च ।
 स॒प्त॒ च॒ मानु॑षीरि॒मास्ति॒स्रश्च॑ राज॒बन्ध॑वीः ।
 न वै श्वे॒तस्या॑ध्या॒चारेऽहि॑र्ज॒घान॒ कंच॑न ।
 श्वे॒ताय॑ वै॒दर्वाय॑ नमो॒ नम॑श्श्वे॒ताय॑ वै॒दर्वाय॑ ॥ १७ ॥
 दि॒श्या॑ राज॒बन्ध॑वीर्द्वे च ॥ १७ ॥

[[2-18]]

पर॑मे॒ष्ठ्यसि॑ पर॒मां मा॑ः श्रियं॑ गमय ।
 प्र॒त्यव॑रूढो नो हे॒मन्तः॑ ।
 प्रति॑ क्ष॒त्रे प्रति॑ तिष्ठामि रा॒ष्ट्रे प्र॒त्यश्वेषु॑ प्रति॑ तिष्ठामि गोषु ।
 प्रति॑ प्र॒जायां॑ प्रति॑ तिष्ठामि भ॒व्यै ।
 इ॒ह धृ॑तिरि॒ह वि॒धृतिरि॒ह रन्ति॑रि॒ह र॑मतिः ।
 स्यो॒ना पृ॑थि॒वि ब॒डित्था॑ पर्व॒ताना॑मि॒ति द्वे ।
 आ त्वा॑ वहन्तु॒ हर॑य॒स्सचै॑तसश्च॒तैरश्वै॑स्सह॒ के॒तुम॑द्भिः ।
 वा॒ताजि॑रै॒र्मम॑ ह॒व्याय॑ शर्व ।
 उप॑स्पृशतु मी॒द्वान्मी॒दुषे॑ स्वा॒होप॑स्पृशतु मी॒दुषी॑ मी॒दुष्यै॑ स्वाहा ।
 ज॒यन्तो॑प॒स्पृश॑ ज॒यन्ताय॑ स्वाहा ।
 भ॒वाय॑ दे॒वाय॑ स्वाहा॒ शर्वा॑य॒ देवाय॑ स्वा॒हेशा॑नाय॒ देवाय॑ स्वाहा॒ पशु॑प॒तये॑ दे॒वाय॑ स्वाहा॒ रु॒द्राय॑ दे॒वाय॑
 स्वा॒होग्रा॑य॒ देवाय॑ स्वाहा॒ भी॒माय॑ दे॒वाय॑ स्वाहा॒ मह॑ते दे॒वाय॑ स्वाहा ।
 भ॒वस्य॑ दे॒वस्य॑ प॒त्यै स्वाहा॑ शर्व॒स्य दे॒वस्य॑ प॒त्यै स्व॒हेशा॑नस्य॒ देवस्य॑ प॒त्यै स्वाहा॑ पशु॒पते॑र्दे॒वस्य॑
 प॒त्यै स्वाहा॑ रु॒द्रस्य॑ दे॒वस्य॑ प॒त्यै स्वा॒होग्र॑स्य॒ देवस्य॑ प॒त्यै स्वाहा॑ भी॒मस्य॑ दे॒वस्य॑ प॒त्यै स्वाहा॑ मह॑तो
 दे॒वस्य॑ प॒त्यै स्वाहा॑ ।
 ज॒यन्ताय॑ स्वाहा ।
 अ॒ग्नये॑ स्वि॒ष्टकृ॑ते सु॒हुत॑हुत आ॒हुती॑नां॒ कामा॑ना॒ः सम॑र्धयि॒त्रे स्वाहा॑ ।
 स्व॒स्ति नः॑ पूर्ण॒मुखः॑ परि॒क्राम॑तु ।
 गृ॒हपो॑प॒स्पृश॑ गृ॒हपा॑य॒ स्वाहा॑ ।
 गृ॒हप्यु॑प॒स्पृश॑ गृ॒हप्यै॑ स्वाहा ।
 घो॒षिण॑ उप॒स्पृश॑त घो॒षिभ्य॑स्स्वाहा ।
 श्वा॒सिन॑ उप॒स्पृश॑त श्वा॒सिभ्य॑स्स्वाहा ।
 वि॒चिन्व॑न्त॒ उप॑स्पृशत वि॒चिन्व॑द्भ्यस्स्वाहा ।

प्रपुन्वन्त उपस्पृशत प्रपुन्वञ्चस्स्वाहा।
 समश्नन्त उपस्पृशत समश्नञ्चस्स्वाहा।
 देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्यस्स्वाहा।
 या आख्याता याश्चानाख्याता देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्यः स्वाहा।
 द्वारापोपस्पृश द्वारापाय स्वाहा।
 द्वाराप्युपस्पृश द्वाराप्यै स्वाहा।
 अन्वासारिण उपस्पृशतान्वासारिभ्यः स्वाहा।
 निषङ्गिणुपस्पृश निषङ्गिणे स्वाहा।
 नमो निषङ्गिण इषुधिमते क्षेत्रस्य पतिना वयमिति द्वे ॥ १८ ॥
 जयन्ताय स्वाहा विचिन्वञ्चस्स्वाहा नव च ॥ १८ ॥

[[2-19]]

यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता।
 तन्मे रेतः पिता वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा।
 यास्तिष्ठन्ति या धावन्ति या आर्द्रोद्गीः परितस्थुषीः।
 अद्भिर्विश्वस्य भर्त्रीभिरन्तरन्यं पितुर्दधेऽमुष्मै स्वाहा।
 यन्मे पितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता।
 तन्मे रेतः पितामहो वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा।
 अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या।
 आभिर्दिग्भिरनन्ताभिरन्तरन्यं पितामहाद्दधेऽमुष्मै स्वाहा।
 यन्मे प्रपितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता।
 तन्मे रेतः प्रपितामहो वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा।
 अन्तर्दधे ऋतुभिरहोरात्रैश्च सन्धिभिः।
 अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यं प्रपितामहाद्दधेऽमुष्मै स्वाहा।
 ये चेह पितरो ये चनेह याश्च विद्म या उ च न प्रविद्म।
 अग्ने तान्वैत्थ यदि ते जातवेदस्तया प्रत्तः स्वधयामदन्तु स्वाहा।
 स्वाहा पित्रे पित्रे स्वाहा स्वाहा पित्रे पित्रे स्वाहा।
 स्वधा स्वाहाऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा।
 एष ते तत मधुमा उर्मिस्सरस्वान् यावानग्निश्च पृथिवी च तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां
 ददामि यथाऽग्निरक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं पित्रेऽक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वः स्वधां

तैस्सहोपजीवर्चस्ते महिमैष ते पितामह मधुमाः ऊर्मिस्सरस्वान् यावान् वायुश्चान्तरिक्षं च
तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां ददामि यथा वायुरक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं
पितामहायाक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वं स्वधां तैस्सहोपजीव सामानि ते महिमैष ते
प्रपितामह मधुमाः ऊर्मिस्सरस्वान् यावानादित्यश्च द्यौश्च तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां
ददामि यथाऽऽदित्योऽक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं प्रपितामहायाक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वं
स्वधां तैस्सहोपजीव यजूषि ते महिमा ॥ १९ ॥
अमुष्मै स्वाहा सप्त च ॥ १९ ॥

[[2-20]]

पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्रह्मणस्त्वा मुखे जुहोमि ब्राह्मनानां त्वा प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि
मैषां क्षेष्ठा अमुत्राऽमुष्मिल्लोके।

मार्जयन्तां मम पितरौ मार्जयन्तां मम पितामहा मार्जयन्तां मम प्रपितामहाः।

मार्जयन्तां मम मातरौ मार्जयन्तां मम पितामह्यौ मार्जयन्तां मम प्रपितामह्यः।

एतत्ते ततासौ ये च त्वामन्वे तत्ते पितामहासौ ये च त्वामन्वे तत्ते प्रपितामहासौ ये च त्वामनु।

एतत्ते मातरसौ याश्च त्वामन्वे तत्ते पितामह्यसौ याश्च त्वामन्वे तत्ते प्रपितामह्यसौ याश्च त्वामनु।

मार्जयन्तां मम पितर इत्येते।

ये च वोऽत्र ये चास्मास्वाशः सन्ते याश्च वोऽत्र याश्चास्मास्वाशः सन्ते ते च वहन्तां ताश्च वहन्तां

तृप्यन्तु भवन्त स्तृप्यन्तु भवत्य स्तृप्यत तृप्यत तृप्यत।

पुत्रान्पौत्रानभि तर्पयन्तीरापो मधुमतीरिमाः।

स्वधां पितृभ्यो अमृतं दुहाना आपो देवीरुभयाः स्तर्पयन्तु।

तृप्यत तृप्यत तृप्यत।

प्राणे निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय।

यां जनाः प्रतिनन्दन्ति रात्रिं धेनुमिवायतीम्।

संवत्सरस्य या पत्नी स नो अस्तु सुमङ्गली स्वाहा।

वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ निहितान्पराके।

मेदसः कूल्या उप तान्क्षरन्तु सत्या एषामाशिषस्सन्तु कामैस्स्वाहा।

यां जनाः प्रतिनन्दन्तीत्येषा।

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदिति तिस्रः।

एकाष्टकां पश्यत दोहमानामन्नं माः सर्वद्वृतवथस्वधावत्।

तद्ब्राह्मणैरतिपूतमनन्तमक्षय्यममुष्मिल्लोके स्फीतिं गच्छतु मे पितृभ्यस्स्वाहा।

औलुखला ग्रावाणो घोषमक्रत हविः कृण्वन्तः परिवथ्सरीणाम्।
 एकाष्टके सुप्रजा वीरवन्तो वयः स्याम पतयो रयीणाम्।
 एकाष्टका तपसा तप्यमाना संवथ्सरस्य पत्नी दुदुहे प्रपीना।
 तं दोहमुपजीवाथ पितरस्सहस्रधारममुष्मिल्लोके स्वाहा ॥ २० ॥
 तृप्यत परिवथ्सरीणं त्रीणि च ॥ २० ॥

[[2-21]]

उक्थ्यश्चाऽस्यतिरात्रश्च साद्यस्कीश्छन्दसा सह।
 अपूपघृताहुते नमस्ते अस्तु मां सपिप्पले स्वाहा।
 भूः पृथिव्याग्निर्चाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा।
 भुवो वायुनाऽन्तरिक्षेण साम्नाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा।
 स्वर्दिवाऽऽदित्येन यजुषाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा।
 जनदद्भिरथर्वाङ्गिरोभिरमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा।
 रोचनायाजिरायाग्नये देवजातवे स्वाहा।
 केतवे मनवे ब्रह्मणे देवजातवे स्वाहा।
 स्वधा स्वाहाऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा।
 अन्नमिव ते दृशे भूयासं वस्त्रमिव ते दृशे भूयासं वित्तमिव ते दृशे भूयास माशेव ते दृशे भूयासः
 श्रद्धेव ते दृशे भूयासम्।
 सः स्रवन्तु दिशो महीस्समाधावन्तु सूनृताः।
 सर्वे कामा अभियन्तु मा प्रिया अभिरक्षन्तु मा प्रियाः।
 यशोऽसि यशोऽहं त्वयि भूयासमसौ।
 अङ्गौ न्यङ्कावभित इत्येषा।
 अध्वनामध्वपते स्वस्ति मा संपारय।
 अयं वामश्विनौ रथो मा दुःखे मा सुखे रिषत्।
 अरिष्टस्स्वस्ति गच्छतु विविघ्नन्पृतनायतः।
 अश्वोसि हयोस्यत्योसि नरोस्यर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वृषाऽसि नृमणा असि
 ययुर्नामास्याऽऽदित्यानां पत्वाऽन्विहि।
 हस्तियशसमसि हस्तियशसी भूयासं वह कालवह श्रियं माऽभिवह।
 इन्द्रस्य त्वा वज्रेणाभि निदधाम्यसौ।
 अव जिह्वक निजिह्वकाव त्वा हविषा यजे।

तथसत्यं यदहं ब्रवीम्यधरो मदसौ वदाथस्वाहा।
 आ ते वाचमास्यां दद आ मनस्यां हृदयादधि।
 यत्रयत्र ते वाङ्महिता तां त आददे।
 तथसत्यं यदहं ब्रवीम्यधरो मत्पद्यस्वासौ ॥ २१ ॥
 भूयासमसौ पञ्च च ॥ २१ ॥

[[2-22]]

या त एषा रराट्या तनूर्मन्योर्मृध्रस्य नाशिनी।
 तां देवा ब्रह्मचारिणो विनयन्तु सुमेधसः।
 यत्त एतन्मुखेऽमतं रराटमुदिव विध्यति।
 वि ते क्रोधं नयामसि गर्भमश्वतर्या इव।
 अव ज्यामिव धन्वनो हृदो मन्युं तनोमि ते।
 इन्द्रापास्य फलिगमन्येभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यत्र मत।
 यदहं धनेन प्रपणुश्चरामि धनेन देवा धनमिच्छमानः।
 तस्मिन्थसोमो रुचमादधात्वग्निरिन्द्रो बृहस्पतिश्च स्वाहा।
 परि त्वा गिरैरमिहं परि भ्रातुः परिष्वसुः।
 परि सर्वेभ्यो ज्ञातिभ्यः परिषीतः क्रेष्यसि।
 शश्वत्परिकुपितेन संक्रामेणाऽविच्छिदा।
 उलेन परिषीतोसि परिषीतोस्युलेन।
 आवर्तन वर्तयेत्येषा।
 आवर्तने निवर्तन आवर्तन निवर्तनाय स्वाहा।
 अनु पोऽहृदनुह्वयो निवर्तो वो न्यवीवृतत।
 ऐन्द्रः परिक्रोशो वः परिक्रोशतु सर्वतः।
 यदिमामति मन्याध्वा अदेवा देववत्तरम्।
 इन्द्रः पाशेन सित्त्वा वो मह्यमिद्वशमानयाथस्वाहा।
 यदि वृक्षाद्यद्यन्तरिक्षात्फलमभ्यपतत्तदु वायुरेव।
 यत्रास्पृक्षत्तनुवं यत्र वास आपौ बाधन्तां निरृतिं पराचैः।
 ये पक्षिणः पतयन्ति बिभ्यतो निरृतिस्तैस्सह।
 ते मा शिवेन शग्मेन तेजसोन्दन्तु वर्चसा।
 दिवो नु मा बृहतो अन्तरिक्षादपां स्तोको अम्यपतच्छिवेन।

समहमिन्द्रियेण मनसाऽसमागां ब्रह्मणा संपृञ्चानस्सुकृता कृतेन।
 इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽसि प्रजापते।
 संराजं च व्याहृतीर्विहृताः।
 इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरो अर्धमेतम्।
 शतं जीवन्तु शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ २२ ॥
 केष्यसि पराचैरष्टौ च ॥ २२ ॥

उष्णेन पञ्चदशायुर्दा द्वाविंशतिरागन्त्रा द्वादश योगेयोगे चतुर्दश सुश्रवस्सुश्रवसन्नव परि
 त्वैकविंशतिरिमं स्तोममायुष्यमेकान्नविंशतिरेकान्नविंशतिर्मयि षोडश त्रय्यै विद्यायै धाता
 ददातु नस्सप्तदशसप्तदश दिवस्परीतिं विंशतिर्मा ते कुमारन्नयोविंशतिर्नक्तञ्चारिणः पञ्चदश
 यद्भूमरेकान्नत्रिंशत् कूर्कुरोऽष्टाविंशतिरिन्द्र जहि द्वाविंशति परमेष्ठ्यसि
 परमामेकान्नत्रिंशद्यन्मे माता सप्तदश पृथिवी ते त्रयोविंशतिरुक्थ्यश्च पञ्चविंशतिर्या तं
 एषाऽष्टाविंशतिर्द्वाविंशतिः ॥ २२ ॥

उष्णेन धातोक्थ्यश्च द्वाविंशतिः ॥ २२ ॥

उष्णेन दधतां पर्वतेन ॥